

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.7.2012 r.
COM(2012) 433 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Strategia na rzecz zrównoważonej konkurencyjności branży budowlanej i jej przedsiębiorstw

{SWD(2012) 236 final}

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Strategia na rzecz zrównoważonej konkurencyjności branży budowlanej i jej przedsiębiorstw

1. WPROWADZENIE

Budownictwo odgrywa istotną rolę w gospodarce europejskiej. Generuje prawie 10 % PKB i zatrudnia 20 mln ludzi, zwłaszcza w mikroprzedsiębiorstwach i małych przedsiębiorstwach. Branża budowlana jest również jednym z największych konsumentów produktów pośrednich (surowców, chemikaliów, sprzętu elektrycznego i elektronicznego itp.) oraz usług powiązanych. Ze względu na znaczenie gospodarcze tej branży jej funkcjonowanie może mieć znaczący wpływ na rozwój całej gospodarki.

Jakość prac budowlanych ma również bezpośredni wpływ na jakość życia Europejczyków. Charakterystyka energetyczna budynków oraz efektywne gospodarowanie zasobami w produkcji, transporcie i stosowaniu produktów przeznaczonych do budowy budynków i infrastruktury wywiera istotny wpływ w dziedzinach energetyki, zmiany klimatu i środowiska.

Konkurencyjność przedsiębiorstw budowlanych jest zatem istotną kwestią nie tylko w kontekście wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w ogóle, ale również dla zapewnienia zrównoważonego funkcjonowania sektora.

Budownictwo może w znacznym stopniu przyczynić się do tworzenia miejsc pracy¹ poprzez zwiększenie swojej aktywności w pewnych bardzo obiecujących dziedzinach, jak renowacja budynków oraz infrastruktura, korzystając np. ze wsparcia odpowiedniej polityki, stymulującej popyt, ale również sprzyjającej inwestycjom. Dlatego też branża budowlana odgrywa istotną rolę w realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Ponadto w komunikacie Komisji „Plan działania w zakresie energii do roku 2050”² wskazuje się, że wyższy poziom efektywności energetycznej w nowych i istniejących budynkach ma kluczowe znaczenie dla przekształcenia systemu energetycznego UE.

Zrównoważona branża budowlana ma do odegrania kluczową rolę w osiągnięciu długoterminowego celu UE przewidującego ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 80–95 %. Zgodnie z Planem działania prowadzącym do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.³ racjonalny pod względem kosztów wkład budownictwa w tym zakresie pozwoliłby na ograniczenie emisji o ok. 40–50 % do 2030 r. i o ok. 90 % do 2050 r. Konieczne inwestycje przyczyniłyby się w znacznym stopniu do konkurencyjności europejskiej branży budowlanej. Branża ma też do odegrania znaczącą rolę, jeśli chodzi o przystosowanie się do zmiany klimatu oraz odporność na klęski naturalne i katastrofy

---

¹ Szacuje się, że do 2020 r. w budownictwie można utworzyć 275 000 nowych miejsc pracy. CEDEFOP „Skills, Demand and Supply”, 2010, s. 96 – http://www.cedefop.europa.eu/en/files/3052_en.pdf.

² COM(2011) 885/2.

³ COM(2011) 112.

spowodowane przez człowieka poprzez propagowanie długoterminowych inwestycji zabezpieczonych przed klęskami i katastrofami.

Sektor budownictwa boryka się jednak z szeregiem problemów strukturalnych, takich jak niedobór wykwalifikowanych pracowników w wielu przedsiębiorstwach, niska atrakcyjność dla młodych ludzi ze względu na warunki pracy, ograniczony potencjał innowacji i zjawisko pracy nierejestrowanej. W szerszym kontekście obecną sytuację w branży charakteryzują trzy zasadnicze zjawiska.

Po pierwsze budownictwo jest jedną z branż, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego (od stycznia 2008 r. do listopada 2011 r. skala prowadzonych prac budowlanych, w tym dotyczących infrastruktury, w 27 państwach UE zmniejszyła się o 16 %⁴). Po drugie coraz większa jest konkurencja ze strony pozaeuropejskich podmiotów gospodarczych, nie tylko na rynkach międzynarodowych, ale również na rynku wewnętrznym, w szczególności w odniesieniu do inwestycji infrastrukturalnych. Konkurenci z zewnątrz nie zawsze działają uczciwie – koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa UE często są znacznie wyższe niż koszty przedsiębiorstw pozaeuropejskich. Po trzecie – kwestie energii i ochrony środowiska doprowadziły do wytworzenia się nowej dynamiki pomiędzy przedsiębiorstwami i pobudziły szereg różnych inicjatyw sektora publicznego, które stały się kluczowymi czynnikami w konkurencji rynkowej. Przedsiębiorstwa budowlane osiągnęły już znaczne postępy, lecz realizacja celów UE w zakresie klimatu, energii i ochrony środowiska będzie wymagała przeprowadzenia w branży znacznych zmian, co będzie trudne bez wsparcia w postaci odpowiedniej polityki.

W niniejszym komunikacie określono główne wyzwania, z którym branża budowlana mierzy się obecnie i będzie musiała się zmierzyć do 2020 r. w zakresie inwestycji, kapitału ludzkiego, wymogów w zakresie ochrony środowiska, regulacji i dostępu do rynków; przedstawiono też propozycje inicjatyw zmierzających do wsparcia branży w tym zakresie. W perspektywie krótkoterminowej nacisk położono na potrzebę wspierania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w budownictwie w obliczu kryzysu. W dłuższej perspektywie czasowej wyzwania, przed którymi stoi branża, będą wymagać harmonijnego i skoordynowanego podejścia na poziomie europejskim w celu poprawy funkcjonowania łańcucha wartości, w szczególności poprzez dobrowolne partnerstwa między sektorem prywatnym i publicznym oraz, w miarę potrzeb, odpowiednie ramy prawne.

2. AKTUALNA SYTUACJA I GŁÓWNE WYZWANIA

Skutkiem różnorodności działalności w poszczególnych sektorach budownictwa są różnice pod względem realiów społeczno-gospodarczych, organizacyjnych, kulturowych i technicznych, a także pod względem przystosowania do nowych uregulowań i możliwości rynkowych

Pewne wyzwania o charakterze ogólnoswiatowym mogą stać się czynnikami sprzyjającymi trwałemu wzrostowi w perspektywie średniookresowej, o ile już dziś podjęte zostaną odpowiednie działania. Może to doprowadzić do rozwoju wachlarza usług o istotnym znaczeniu dla zdrowia i bezpieczeństwa, efektywności energetycznej, budownictwa ekologicznego, odporności na klęski i katastrofy, mikroklimatu pomieszczeń, ponownego użytkowania, odzysku i recyklingu materiałów oraz projektowania dostosowanego do

---

⁴ Komunikat prasowy Eurostatu 169/2011 z dnia 17 listopada 2011 r.

poszczególnych przypadków. Właściwe działania w obliczu tych wyzwań mogą również stworzyć nowe możliwości rynkowe.

2.1 Ogólny kontekst makroekonomiczny

Budownictwo zostało szczególnie mocno dotknięte przez **kryzys finansowy** – popyt spadł drastycznie, szczególnie w sektorze prywatnego budownictwa mieszkaniowego, ale również na innych rynkach, np. infrastruktury. W poszczególnych państwach członkowskich występują różne tendencje. W niektórych z nich „pęknięcie bańki” budownictwa mieszkaniowego stało się i nadal pozostaje jednym z czynników poważnie ograniczających działalność w tym sektorze⁵. W innych – branża ucierpiała głównie z powodu skurczenia się rynku kredytów. Ograniczenie wydatków publicznych ze względu na kryzys będzie nadal wywierać niekorzystny wpływ na skalę inwestycji w infrastrukturę.

Niektóre państwa w reakcji na kryzys inwestowały w **pakiety zachęt**, na przykład w postaci wstępnych inwestycji w projekty infrastrukturalne, obniżonej stawki podatku VAT na budowę nowych lub remonty istniejących budynków, preferencyjnych stóp procentowych kredytów hipotecznych itp. Jednakże trwały wpływ na konkurencyjność branży będą mieć tylko takie podejścia, które obejmują środki służące podnoszeniu umiejętności i kwalifikacji, innowacjom i „zielonej” gospodarce. To wszystko uwydatnia potrzebę odpowiedniego kształtowania polityki, która pobudzi wzrost gospodarczy i zatrudnienie w perspektywie krótkoterminowej, ale także restrukturyzującą branżę budowlaną w dłuższym horyzoncie czasowym.

2.2 Jakość funkcjonowania łańcucha wartości

Rynki branży budowlanej, jak i sama branża, charakteryzują się **dużym rozdrobieniem** – działa na nich wiele mikroprzedsiębiorstw, występują duże różnice między państwami członkowskimi w jakości funkcjonowania branży, a szerzenie dobrych praktycznych wzorców jest bardzo trudne. Lepsza integracja łańcucha wartości znacznie zwiększyłaby zakres możliwych innowacyjnych efektów zewnętrznych współpracy.

Coraz bardziej odczuwalne będzie zapotrzebowanie na **wykwalfikowaną siłę roboczą** – zarówno na placu budowy, jak i w mniejszym stopniu przy produkcji wyrobów budowlanych. Od chwili obecnej do 2020 r. ogromna liczba wykwalifikowanych pracowników – ok. dwóch trzecich wszystkich osób zatrudnionych w budownictwie, przemyśle i transporcie – odejdzie na emeryturę⁶ i trzeba będzie ich zastąpić. Chroniczny niedobór wykwalifikowanej siły roboczej można wyjaśnić z jednej strony niską atrakcyjnością sektora dla młodych ludzi, a z drugiej strony rosnącym zapotrzebowaniem na specjalistyczne kwalifikacje, które to zapotrzebowanie z trudem zaspokaja obecny system kształcenia i szkoleń (a także rynek pracy). Przejście do gospodarki niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów spowoduje też znaczne zmiany strukturalne w branży budowlanej, która będzie musiała się dostosować i przewidywać potrzeby w zakresie umiejętności i kompetencji w tych dziedzinach. Jest to szczególnie istotne w kontekście przygotowania pracowników do prac przy „budynkach o niemal zerowym zużyciu energii”, zarówno w przypadku ich budowy, jak i renowacji. Wdrażanie technologii wspomagających oraz elastyczna organizacja pracy będzie

---

⁵ Na przykład między 1. kwartałem 2007 r. a 2. kwartałem 2011 r. wskaźnik produkcji skorygowany o dni robocze spadł w Hiszpanii o 49 %, a w Irlandii o 76 % – źródło: Eurostat.

⁶ CEDEFOP „Skills, Demand and Supply”, 2010, s. 93 – http://www.cedefop.europa.eu/en/files/3052_en.pdf.

również wymagać zmian w zakresie umiejętności i kwalifikacji wymaganych w budownictwie.

Wydatki na badania i innowacje pozostają dość niskie w porównaniu z poziomem wydatków przemysłu w ogóle. Można to jednak wytłumaczyć dużym zapotrzebowaniem na siłę roboczą oraz faktem, że przedsiębiorstwa budowlane są zainteresowane głównie włączeniem do swojej działalności dostępnych, opracowanych niezależnie rozwiązań technicznych. Branża prawdopodobnie zwiększy nakład działań w dziedzinie badań i innowacji, aby rozwiązać problem wysokiego zużycia surowców (np. minerałów metalicznych i niemetalicznych, substancji chemicznych i drewna) oraz wytwarzania dużych ilości odpadów. Ponadto w przemyśle opracowuje się coraz więcej materiałów, które są łatwiejsze do gromadzenia i ponownego użycia, a także systemów lub rozwiązań budowlanych ułatwiających rozbiórkę konstrukcji i ponowne wykorzystanie materiałów. Działania te są zgodne z nowymi podstawowymi wymogami wymienionymi w rozporządzeniu o wyrobach budowlanych, dotyczącymi zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych, jak również z inicjatywą na rzecz surowców, poprzez ewentualne opracowanie najlepszych praktyk w zakresie gromadzenia i przetwarzania odpadów, zwłaszcza odzysku i powtórnego wykorzystywania cennych materiałów z odpadów, a także poprzez wspieranie badań dotyczących zachęt ekonomicznych do recyklingu i odzyskiwania. Jednakże inicjatywy unijne i krajowe powinny zmierzać do przyspieszenia przyswajania innowacyjnych rozwiązań i najlepszych praktyk.

2.3 Gospodarka niskoemisyjna

Jak zapowiedziano w **przekształconej wersji dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków**⁷, wprowadzenie budynków o niemal zerowym zużyciu energii⁸ będzie poważnym wyzwaniem dla branży budowlanej. Rynek ma kilka lat na przystosowanie się, ale konieczne jest wsparcie dla wszystkich uczestników rynku, począwszy od organów publicznych (które muszą wdrożyć przepisy z dwuletnim wyprzedzeniem) po przedsiębiorstwa budowlane, projektantów, deweloperów itp. Przystosowanie będzie także wymagane w obszarach takich jak struktury finansowania, zamówienia publiczne, edukacja i marketing.

Jakkolwiek **budynki niskoenergetyczne** są coraz liczniejsze, nadal nie osiągnięto masy krytycznej, a działania w kierunku poprawy efektywności energetycznej i integracji odnawialnych źródeł energii postępują wolno. Egzekwowanie ram regulacyjnych wraz z odpowiednią polityką fiskalną powinno przyczynić się do osiągnięcia masy krytycznej.

Również w dziedzinie **renowacji istniejących budynków** konieczne są dalsze działania dla zwiększenia oszczędności energii. Ponadto stosunkowo nieliczne spośród istniejących budynków są poddawane generalnym remontom. Dlatego też w „Strategii na rzecz konkurencyjnego, zrównoważonego i bezpiecznego sektora energetycznego”⁹, „Planie działania prowadzącym do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.”¹⁰ i „Planie działania w zakresie energii do roku 2050”¹¹ kładzie się nacisk na konieczność

---

⁷ Dyrektywa 2010/31/UE Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków

⁸ Więcej informacji na temat odpowiednich przepisów można znaleźć w dyrektywie 2010/31/UE, art. 2 ust. 2 i art. 9.

⁹ COM 2010 (639) wersja ostateczna.

¹⁰ COM 2011 (112) wersja ostateczna.

intensywniejszych działań w dziedzinie budynków, szczególnie sprzyjania renowacjom. Działania w tym kierunku będą musiały być kontynuowane.

Infrastruktura transportowa ma ogromny wpływ na środowisko naturalne, a także generuje znaczne zużycie energii i surowców oraz duże ilości odpadów. Sieci infrastruktury muszą w większym stopniu wpisywać się w dążenie do bardziej zrównoważonej ekologicznie Europy.

2.4 Konkurencja między przedsiębiorstwami budowlanymi w UE i na rynkach międzynarodowych

Konkurencja na rynkach UE uległa poprawie dzięki stosowaniu dyrektyw o zamówieniach publicznych, wdrożeniu dyrektywy o usługach oraz przyjęciu europejskich norm dotyczących projektowania i budownictwa („eurokodów”). Jednakże przedsiębiorstwa unijne nie zawsze uczestniczą w tej konkurencji na równych prawach, szczególnie w porównaniu z **przedsiębiorstwami pozaeuropejskimi**, które często podlegają mniej rygorystycznym wymogom socjalnym i w zakresie ochrony środowiska, a także korzystają z pomocy państwa. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby przedsiębiorstwa unijne i spoza UE mogły konkurować o zamówienia publiczne na równych prawach, nie narażając jednocześnie na szwank osiągnięć UE w sferze socjalnej i ochrony środowiska.

Jeszcze trudniejsza jest sytuacja na **rynkach międzynarodowych**. Przemysł często napotyka poważne trudności nie tylko z technicznego punktu widzenia, ale również pod względem warunków konkurencji w innych krajach, np. w Chinach, które ograniczają możliwości dostępu do tych rynków. Ponieważ jednak według przewidywań tempo wzrostu europejskich rynków budowlanych będzie wolniejsze niż w przypadku rynków wschodzących, branża będzie musiała rozwijać i utrzymywać silniejszą perspektywę globalną. Dla firm budowlanych z UE ważne jest, aby państwa trzecie umożliwiły im konkurowanie o zamówienia na swoich rynkach UE powinna zwiększyć swój potencjał w celu angażowania państw spoza UE w negocjacje na temat większego otwarcia ich rynków handlowych oraz rynków zamówień, badania ewentualnych przypadków praktyk dyskryminujących w dziedzinie zamówień publicznych oraz rozpoczęcia konsultacji z władzami danego państwa w celu rozwiązania sporów dotyczących dostępu do rynku.

3. EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEJ KONKURENCYJNOŚCI BRANŻY BUDOWLANEJ

W odpowiedzi na kluczowe wyzwania przedstawione powyżej określona została europejska strategia na najbliższe dziesięciolecie. Ma ona stanowić uzupełnienie strategii opracowanych na własną rękę przez przedsiębiorstwa w branży budowlanej w celu poprawy ich konkurencyjności i stawienia czoła wyzwaniom społecznym.

Strategia ta koncentruje się na pięciu podstawowych celach, którymi są: a) stymulowanie korzystnych warunków inwestycyjnych; b) zapewnienie branży budowlanej lepszych podstaw w zakresie kapitału ludzkiego; c) poprawa w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami efektywności środowiskowej i możliwości biznesowych; d) wzmocnienie wewnętrznego rynku budownictwa; e) wspieranie pozycji konkurencyjnej unijnych przedsiębiorstw budowlanych na rynkach światowych. Każdy cel obejmuje różne kluczowe wyzwania – np. korzystne warunki inwestycyjne są niezbędne dla stymulowania wzrostu, badań i innowacji

---

¹¹ COM 2011 (885) wersja ostateczna.

oraz gospodarki niskoemisyjnej. Podobnie solidne podstawy w zakresie kapitału ludzkiego mają zasadnicze znaczenie dla poprawy funkcjonowania łańcucha wartości oraz wprowadzania innowacyjnych rozwiązań, w szczególności dla gospodarki niskoemisyjnej. W strategii proponuje się zarówno zalecenia zmierzające do rozwiązania krótko- i średnioterminowych problemów gospodarczych i trudności w zakresie zatrudnienia, przed jakimi stoi branża budowlana, jak i zalecenia o perspektywie długofalowej, mające zapewnić trwałe skutki w zakresie konkurencyjności sektora.

3.1 Stymulowanie korzystnych warunków inwestycyjnych

Renowacja budynków i projekty w zakresie sieci transeuropejskich mogą ożywić wzrost w sektorze budownictwa, a jednocześnie pomóc w osiągnięciu celów europejskiej polityki energetycznej i transportowej oraz polityki spójności. Ponadto zwalczanie opóźnień w płatnościach korzystnie wpłynie na sytuację finansową przedsiębiorców budowlanych, w szczególności rzemieślników i małych firm budowlanych, a także ich dostęp do kredytów. W perspektywie długoterminowej branża budowlana powinna zwiększyć swoją zdolność do innowacji w celu poprawy swojej wydajności oraz zwiększenia wartości dodanej i efektywności środowiskowej na wszystkich poziomach łańcucha wartości.

3.1.1 Środki krótkoterminowe

Szczególny nacisk należy położyć na zachęcanie do działalności w zakresie **renowacji budynków i konserwacji infrastruktury**, która odpowiada za istotną część ogólnego zatrudnienia i produkcji w budownictwie. W szczególności obecne tempo renowacji budynków¹² i stosowane praktyki w zakresie poprawy efektywności energetycznej są niewystarczające, aby osiągnąć cele UE na 2020 r. w zakresie oszczędności energii. Przyjęcie proponowanych poziomów docelowych – remontowania rocznie 3 % budynków administracji centralnej¹³ (dwukrotnie więcej niż obecnie), jak również 2 % ogółu budynków¹⁴ w sposób zapewniający zachowanie optymalnego poziomu kosztów, nie tylko przyczyniłoby się do osiągnięcia zakładanych celów, ale także zapewniłoby wzrost gospodarczy i zatrudnienie na poziomie lokalnym w całej UE. Jednakże przyjęcie tych zmian wymaga przezwyciężania szeregu barier prawnych, gospodarczych i finansowych.

Po pierwsze państwa członkowskie powinny we właściwy sposób wdrożyć i egzekwować **dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków**¹⁵. W niektórych państwach członkowskich niski poziom ambicji i brak egzekwowania kodeksów efektywności energetycznej budynków niweczy dążenie do energooszczędności budynków i nie pozwala stymulować budownictwa.

Zachęty podatkowe¹⁶ i środki wsparcia finansowego są dobrze przyjmowane przez podmioty gospodarcze i pobudzają renowację istniejących budynków. Istnieją jednak znaczne różnice pomiędzy poszczególnymi programami krajowymi i ich skutecznością. Z tego względu wymiana doświadczeń mogłaby być bardzo pomocna w zrozumieniu – z różnych punktów

---

¹² Średnie tempo renowacji istniejących budynków w UE wynosi 1,2% rocznie. .

¹³ Tekst będący wynikiem kompromisu pomiędzy Parlamentem Europejskim i Radą, dotyczącego nowej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (jeszcze niezatwierdzony)

¹⁴ Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy [COM(2011)571].

¹⁵ Dyrektywa 2010/31/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie), Dz. U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

¹⁶ Np. obniżone stawki VAT, preferencyjne stopy procentowe, podatki od emisji CO₂ i zużycia energii, dotacje ukierunkowane itp.

widzenia – potencjalnych skutków, a także zagrożeń związanych z niewłaściwym wdrażaniem oraz niezamierzonych konsekwencji. Należy również zapewnić wzajemne uzupełnianie się tych programów krajowych z unijnymi i prywatnymi funduszami i instrumentami finansowymi w celu optymalizacji efektu dźwigni.

UE zapewnia wsparcie i finansowanie poprzez zastosowanie różnych mechanizmów; państwa członkowskie powinny je w większym stopniu wykorzystywać. **Fundusze strukturalne i Fundusz Spójności** (2007-2013) mogą być wykorzystywane do inwestycji w zakresie efektywności energetycznej i energii odnawialnej nie tylko w przypadku budynków publicznych i komercyjnych, ale również w istniejącym budownictwie mieszkaniowym. Ponadto instrumenty inżynierii finansowej, takie jak JESSICA, oferują możliwości inwestowania w projekty urbanistyczne i rewitalizacyjne o małej skali, które nie mogłyby być finansowane za pomocą normalnych mechanizmów rynkowych. Fundusze kapitałowe i gwarancje kredytowe udzielane przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR) i Europejski Fundusz na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE) wraz z instrumentami wsparcia opracowywania projektów dla odbiorców końcowych, takimi jak ELENA, również oferują możliwości zwiększenia skuteczności publicznych dotacji.

Jednym ze sposobów pobudzenia inwestycji w zasobooszczędną renowację jest rozwój usług według modelu „projekt, budowa, eksploatacja” dla **projektów remontowych na małą skalę z umownymi gwarancjami wykonania**. Ten segment rynku staje się coraz bardziej interesujący nie tylko dla przedsiębiorstw usług energetycznych, ale także dla wyspecjalizowanych małych przedsiębiorstw, które potencjalnie mogłyby również oferować gwarancje wykonania w odniesieniu do rozmaitych usług budowlanych. Interwencje publiczne mogłyby wspierać rozwój takich usług, w szczególności w odniesieniu do zamówień publicznych oraz w sektorze mieszkalnictwa, a także rozwój produktów ubezpieczeniowych, które mogłyby pokrywać ryzyko techniczne związane z gwarancjami wykonania. W szczególności władze publiczne powinny zapewnić włączenie aktywnego zarządzania energią i inteligentnego pomiaru w prace renowacyjne.

Istotne jest wreszcie, by przedsiębiorstwa budowlane mogły korzystać ze swoich własnych zasobów finansowych w rozsądnych terminach. Nowa dyrektywa w sprawie **opóźnień w płatnościach**¹⁷ wprowadza bardziej rygorystyczne przepisy, w szczególności poprzez harmonizację terminów płatności dokonywanych przez władze publiczne na rzecz przedsiębiorstw, zwiększenie odsetek ustawowych za zwłokę i umożliwienie przedsiębiorstwom uzyskania zwrotu poniesionych kosztów odzyskania należności. W kontekście zmiany dyrektyw UE w zakresie zamówień publicznych Komisja zaproponowała, aby państwa członkowskie mogły w swoich przepisach umożliwić podwykonawcom żądanie dokonania płatności bezpośrednio przez instytucję zamawiającą w przypadku dostaw, robót i usług świadczonych na rzecz głównego wykonawcy w ramach wykonania zamówienia.

Komisja:

- przedstawi do końca 2012 r. analizę różnych unijnych i krajowych instrumentów finansowych wspierających efektywność energetyczną w budynkach, w tym ewentualnie zalecenia co do sposobów lepszego wykorzystywania finansowania

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (przekształcenie), Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

publicznego do wspierania renowacji budynków;

- przedstawi w 2013 r. wstępne wnioski z trwającego projektu pilotażowego mającego na celu analizę możliwości wprowadzania mechanizmów ubezpieczeniowych, które mogłyby obejmować umowne gwarancje wykonania i usługi transgraniczne, zwłaszcza dla małych przedsiębiorców budowlanych;
- rozpocznie w 2012 r. kampanię informacyjną dla przedsiębiorstw w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych we wszystkich państwach członkowskich;
- wdroży w 2012 r., w związku z dyrektywą w sprawie opóźnień w płatnościach, projekt pilotażowy w zakresie szybkiego i efektywnego egzekwowania zaległych należności przez MŚP prowadzące działalność transgraniczną.

Wzywa się państwa członkowskie do:

- opracowania lub udoskonalenia odpowiednich programów remontów, konserwacji i renowacji, zakładających ambitne cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, obejmujących zbadanie możliwości stosowania odpowiednich instrumentów podatkowych i finansowych (obniżona stawka VAT, dotacje ukierunkowane itp.) oraz mechanizmów kredytowych dla projektów w zakresie renowacji zakładających ambitne cele w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- wspierania wykorzystywania instrumentów finansowych i instrumentów wsparcia opracowywania projektów, oferowanych przez fundusze strukturalne, EBI, EBOR oraz EFEE dla małych projektów w zakresie remontów obejmujących umowne gwarancje wykonania budowy, w tym przedpłat środków z funduszy strukturalnych na budynki efektywne energetycznie.

3.1.2 Środki średnio- i długoterminowe

W nowym wniosku dotyczącym polityki spójności UE na lata 2014-2020¹⁸ kładzie się jeszcze większy nacisk na wspieranie inwestycji związanych z celami UE w zakresie klimatu i energii oraz proponuje się prawie dwukrotne zwiększenie kwoty przydzielonej na zrównoważoną energię w bieżącym okresie. Proponuje się, aby znaczna część środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności była przeznaczana na inwestycje wspierające przejście do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w zakresie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii, w tym na renowację budynków; instrumenty finansowe będą najprawdopodobniej odgrywały w przyszłości istotniejszą rolę w odpowiednio dostosowanych inwestycjach w zakresie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze komunalnej i budownictwie.

Rozwój proponowanej przez Komisję Europejską „sieci bazowej”, zapewniającej efektywne multimodalne połączenia transportowe pomiędzy stolicami państw UE i innymi głównymi miastami, portami, portami lotniczymi i głównymi ośrodkami gospodarczymi, ma zasadnicze znaczenie dla gospodarki. Komisja Europejska przedstawiła w dniu 19 października 2011 r. nowy pakiet środków zmierzających do stworzenia korzystnych ram dla rozwoju **transeuropejskich sieci transportowych (TEN-T)**. Pakiet ten obejmuje zmienione wytyczne

---

¹⁸ COM (2011) 615 wersja ostateczna.

dla transeuropejskich sieci transportowych, instrument „Łącząc Europę” o łącznym budżecie w wysokości 50 mld EUR oraz wniosek dotyczący wcześniejszego wdrożenia obligacji projektowych we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym.

Celem jest powstanie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2050 r. sieci kompleksowej, natomiast sieć bazowa ma być zrealizowana priorytetowo do dnia 31 grudnia 2030 r. Korytarze sieci bazowej, według wniosku przedstawionego przez Komisję Europejską w dniu 19 października 2011 r., oraz związane z nimi „platformy” połączą zaangażowane państwa członkowskie i inne zainteresowane podmioty, tj. zarządców i użytkowników infrastruktury, w celu zagwarantowania koordynacji, współpracy i przejrzystości. Oprócz tych wniosków sprawna realizacja transgranicznych odcinków sieci będzie wymagać minimalnego wzajemnego dostosowania krajowych procedur administracyjnych.

W dziedzinie **badania i innowacji** należy łączyć działania koncentrujące się na technologii¹⁹ z badaniami społeczno-ekonomicznymi w zakresie instrumentów rynkowych po stronie popytu (szkolenia, zamówienia publiczne, normalizacja, ubezpieczenia itp.), aby przyspieszyć przejście od badań do wykorzystania innowacyjnych rozwiązań. Będzie to wymagało szerszego partnerstwa z różnymi grupami interesów w ramach inicjatyw, które będą finansowane poprzez różne instrumenty finansowe UE w celu osiągnięcia szerszej perspektywy rynkowej i stworzenia masy krytycznej. Pod tym względem istniejące inicjatywy, np. partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz energooszczędności budynków, inicjatywy w zakresie dziedzictwa kulturowego, inteligentnych miast i społeczności, a także inicjatywa **reFINE** (badania w zakresie przyszłych sieci infrastrukturalnych w Europie) mogłyby stanowić odpowiednią podstawę dla rozwoju takich partnerstw. Polityka spójności UE może dostarczyć wsparcia dla badań i innowacji w tych dziedzinach w ramach programów krajowych, a także będzie nadal kładła duży nacisk na zwiększenie konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, w tym wykorzystywanie przez nie technologii informacyjno-komunikacyjnych. W szczególności opracowanie strategii innowacji w dziedzinie inteligentnej specjalizacji, zaproponowane przez Komisję jako warunek wstępny dla wykorzystania funduszy strukturalnych w kolejnym okresie programowania 2014–2020, przyczyni się do oferowania wsparcia funduszy strukturalnych w sposób bardziej ukierunkowany i przyjęcia strategicznego podejścia do wykorzystania potencjału inteligentnego wzrostu we wszystkich regionach²⁰.

Komisja:

- zaproponowała w ramach polityki spójności na lata 2014–2020, aby znaczna część środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności była skutecznie przeznaczana na inwestycje wspierające przejście do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności na efektywność energetyczną i odnawialne źródła energii, w tym na renowację budynków, i będzie nadal zachęcać wykorzystywanie funduszy obrotowych w tej dziedzinie w celu zapewnienia efektu dźwigni finansowej;
- opracuje zestaw podstawowych wymogów obowiązujących w przypadku prac budowlanych na transgranicznych odcinkach projektów TEN w celu zapewnienia minimalnego dostosowania na poziomie technicznym odpowiednich krajowych

¹⁹ Powinny one obejmować szeroki wachlarz dziedzin takich jak technologie związane z nowymi materiałami, stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, recykling i odzysk odpadów z budowy i rozbiórki, komfort w budynkach itp.

²⁰ <http://ipts.jrc.ec.europa.eu/activities/research-and-innovation/s3platform.cfm>.

procesów wydawania zezwoleń;

- zorganizuje wiosną 2013 r. konferencję dotyczącą innowacyjności w sektorze budownictwa w celu zidentyfikowania luk technologicznych w całym łańcuchu wartości oraz określenia planu działań w celu ich usunięcia.

Wzywa się państwa członkowskie do:

- rozwoju wspólnych skoordynowanych inicjatyw z innymi państwami członkowskimi i sektorem prywatnym, łączących badania, rozwój techniczny, innowacyjne zamówienia publiczne, certyfikację, ubezpieczenia, klastry międzyregionalne itp. w celu przyspieszenia wprowadzania na rynek nowych osiągnięć wiedzy i technologii na szczeblu UE i na szczeblu regionalnym. UE będzie wspierać te inicjatywy w ramach programu Horyzont 2020 oraz programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP na lata 2014–2020, nie tylko w formie dotacji bezpośrednich, ale również instrumentów finansowych służących poprawie dostępu MŚP do finansowania kapitałowego i dłużnego. Władze krajowe i regionalne wzywa się do zagwarantowania skutecznego i komplementarnego korzystania z różnych źródeł wsparcia oferowanych przez UE, w tym środków z polityki spójności, o ile odnośne programy operacyjne pozwalają na korzystanie z takich środków.

3.2. Zapewnienie branży budowlanej lepszych podstaw w zakresie kapitału ludzkiego

Istnieje obecnie znaczny niedobór wykwalifikowanych pracowników w przedsiębiorstwach prowadzących prace budowlane oraz, w mniejszym stopniu, w przemyśle wyrobów budowlanych. Ponadto systemy kształcenia i szkolenia w Europie bardzo się różnią stopniem centralizacji lub decentralizacji, strukturą oferty szkoleniowej, rolą partnerów społecznych, strukturami finansowania i treścią programów nauczania.

Trzeba lepiej przewidywać przyszłe zapotrzebowanie na umiejętności i kwalifikacje, zachęcić odpowiednią liczbę uczniów do wyboru określonych zawodów budowlanych oraz stworzyć warunki do powstania lepszego środowiska pracy i odpowiedniego zarządzania karierą zawodową w celu osiągnięcia większej mobilności pracowników budowlanych oraz powszechniejszego świadczenia usług transgranicznych. Trzeba w tym względzie brać pod uwagę skutki starzenia się siły roboczej w UE oraz szczególną sytuację branży budowlanej w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

3.2.1 Środki krótkoterminowe

Inicjatywa „BUILD UP Skills” w zakresie rozwoju kwalifikacji pracowników budownictwa, realizowana w ramach programu „Inteligentna energia dla Europy”, ma na celu dostosowanie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego do potrzeb w zakresie umiejętności i kwalifikacji pod kątem efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii. Inicjatywa „BUILD UP Skills” umożliwi określenie krajowych planów działania w zakresie kwalifikacji do roku 2020; będzie również wspierać tworzenie programów szkoleń i certyfikacji o dużej skali oraz określanie profilu kwalifikacji w celu ulepszenia istniejących struktur w stosownych przypadkach, przy wsparciu takich instrumentów finansowania jak Europejski Fundusz Społeczny oraz Program „Uczenie się przez całe życie” i mający go zastąpić program „Erasmus dla wszystkich”. Doprowadzi ona do zwiększenia liczby wykwalifikowanych pracowników budowlanych na rynku i spowoduje, że właściciele

budynków będą bardziej skłonni do inwestowania w udoskonalenia służące oszczędności energii.

Inicjatywa ta mogłaby także służyć jako podstawa określania programów nauczania i szkoleń lub zapotrzebowania na kwalifikacje w innych obszarach związanych z budownictwem i zrównoważonym rozwojem (np. uprzemysłowienie procesu budowlanego, stosowanie innowacyjnych lub niekonwencjonalnych wyrobów i technologii budowlanych, wykorzystywanie technologii informatycznych w systemach zarządzania budynkami itp.).

Komisja:

- przeprowadzi ocenę inicjatywy „BUILD UP Skills”, a w szczególności oceni, czy wskazane jest rozszerzenie zakresu pierwszej inicjatywy w celu objęcia nią dodatkowych kategorii pracowników budownictwa lub innych potrzeb w zakresie kwalifikacji w odniesieniu do procesu budowy i zrównoważonego rozwoju.

Państwa członkowskie, organizacje branży budowlanej i instytucje edukacyjne proszone są o:

- negocjowanie układów zbiorowych w celu wsparcia rozwoju umiejętności w odniesieniu do inicjatywy „BUILD UP Skills” lub innych podobnych programów.

3.2.2 Środki średnio- i długoterminowe

Branża budowlana powinna poprawić swoją zdolność do określenia i przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności z perspektywy strategicznej i do dostosowywania na tej podstawie programów szkolenia i określania profili kwalifikacji. W niektórych państwach istnieją platformy służące identyfikacji przyszłych potrzeb w zakresie zatrudnienia i umiejętności, mające pośredni wpływ na budownictwo. Inicjatywa na szczeblu europejskim, przy wsparciu dialogu społecznego, pozwoliłaby na usprawnienie wymiany informacji na temat tych potrzeb, w tym gotowości branży do stosowania praktyk służących efektywnemu wykorzystywaniu zasobów i projektowaniu budynków zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a także sprzyjałaby zaspokajaniu tych potrzeb przez systemy kształcenia.

W tym kontekście Komisja Europejska będzie wspierać przeprowadzenie przez europejskich partnerów społecznych studium wykonalności w sprawie utworzenia europejskiej rady sektorowej ds. umiejętności. Europejskie rady sektorowe ds. umiejętności to sieci krajowych obserwatoriów rynku pracy i analizy umiejętności na poziomie branżowym, które pod kierownictwem przedstawicieli sektorów, europejskich partnerów społecznych i z udziałem przedstawicieli podmiotów świadczących usługi edukacyjne i szkoleniowe prowadzą wymianę informacji i dobrych praktyk w celu opracowywania zaleceń dotyczących ewolucji potrzeb w zakresie umiejętności i miejsc pracy.

Również w 2012 r. Komisja przeprowadzi badania wykonalności dotyczące możliwości wprowadzenia w budownictwie zgodnym z zasadą zrównoważonego rozwoju sojuszy na rzecz umiejętności sektorowych pomiędzy instytucjami kształcenia i szkolenia zawodowego, przedsiębiorstwami i innymi zainteresowanymi stronami, z myślą o tworzeniu odpowiednich, zaktualizowanych i nowych programów nauczania i szkolenia oraz innowacyjnych sposobów świadczenia kształcenia i szkolenia zawodowego.

Promowanie i wdrażanie instrumentów opracowanych w kontekście unijnej polityki w zakresie kształcenia ustawicznego powinno zachęcać do mobilności wykwalifikowanych pracowników. W dyrektywie w sprawie delegowania pracowników ustanowiono podstawowy

zbiór jasno określonych warunków zatrudnienia, które muszą być spełnione przez usługodawcę w państwie przyjmującym, celem zapewnienia minimalnego poziomu ochrony pracowników. Dyrektywa zapewnia zatem odpowiedni poziom ochrony pracowników delegowanych. W celu uniknięcia nadużyć i obchodzenia przepisów oraz zapobieżenia „dumpingowi społecznemu”, kiedy to usługodawcy spoza przyjmującego państwa członkowskiego mogą dzięki stosowaniu niższych standardów pracy oferować niższe ceny niż lokalni usługodawcy, należy poprawić egzekwowanie dyrektywy w sprawie delegowania pracowników, w szczególności poprzez szersze informowanie o wymaganych warunkach pracy, skuteczniejszą współpracę administracyjną i wymianę informacji pomiędzy organami kontrolnymi, skuteczniejsze kontrole i wprowadzenie odpowiedzialności solidarnej za wynagrodzenia pracowników delegowanych.

Na koniec należy wspomnieć, że branża stoi w obliczu dwojakiego wyzwania ze względu na zmiany demograficzne. Z jednej strony firmy budowlane w UE powinny poszukiwać strategii służących zrekompensowaniu malejącej liczby młodych ludzi podejmujących pracę w branży i dużej liczby pracowników przechodzących w kolejnych latach na emeryturę; z drugiej strony należy poprawić warunki pracy dla wydłużenia średniego trwania życia. To podwójne wyzwanie wymaga stworzenia bardziej atrakcyjnego środowiska pracy i zwrócenia w przyszłości większej uwagi na kwestie zdrowia i bezpieczeństwa, aby uniknąć wcześniejszego przechodzenia na emeryturę z powodu wypadków przy pracy lub chorób zawodowych.

Komisja:

- będzie promować w kontekście dialogu społecznego UE inicjatywy mające na celu dostosowanie kształcenia i szkolenia zawodowego do przyszłych potrzeb w zakresie kwalifikacji i umiejętności w branży budowlanej, w tym w odniesieniu do efektywnego gospodarowania zasobami, określając podstawowe wymogi w zakresie umiejętności w poszczególnych sektorach i ułatwiając wzajemne uznawanie kwalifikacji;
- będzie wspierać europejskich branżowych partnerów społecznych w sektorze budownictwa w celu stworzenia europejskiej rady sektorowej ds. umiejętności w branży budowlanej;
- będzie ich zachęcać do rozwijania inicjatyw w obszarach takich jak efektywność energetyczna w budynkach, zdrowie i bezpieczeństwo, normy jakości i szkolenia, w tym praktyki zawodowe dla młodych ludzi. Inicjatywy te mogą mieć formę kampanii informacyjnych i szkoleń i obejmować, w zależności od kontekstu krajowego, wspólne zarządzanie funduszami;
- za pośrednictwem programu „Uczenie się przez całe życie” przeprowadzi badania wykonalności sojuszy na rzecz umiejętności sektorowych w budownictwie zgodnym z zasadą zrównoważonego rozwoju, tj. partnerstw pomiędzy instytucjami kształcenia i szkolenia zawodowego, przedsiębiorstwami i innymi zainteresowanymi stronami, z myślą o tworzeniu odpowiednich programów nauczania lub kwalifikacji w ramach nauczania i szkolenia zawodowego oraz innowacyjnych sposobów świadczenia tego rodzaju edukacji.

Państwa członkowskie, partnerów społecznych z branży budowlanej i instytucje edukacyjne wzywa się do:

- szybkiego działania w celu przyjęcia proponowanej dyrektywy²¹ w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;
- ustanawiania partnerstw na rzecz wspierania odpowiednich systemów kształcenia i szkolenia zawodowego na poziomie krajowym i regionalnym, zaspokajających obecne i nowe potrzeby w branży budowlanej, w szczególności w celu zwiększenia zdolności zarządzania oraz stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych;
- rozpoczęcia i wspierania kampanii służących zwiększeniu atrakcyjności branży budowlanej dla utalentowanych ludzi.

3.3 Poprawa w zakresie efektywnego wykorzystania zasobów, efektywności środowiskowej i możliwości biznesowych

W „Planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy”²² opisano znaczny wpływ budownictwa na zasoby naturalne, energetykę, środowisko i zmianę klimatu. Znaczące udoskonalenia w działalności budowlanej i pracach budowlanych w całym ich cyklu życia mogą przyczynić się do konkurencyjności branży budowlanej oraz do oszczędnego zużycia energii i zasobów w budynkach, m.in. do tego, aby we wszystkich nowych budynkach zużycie energii było bliskie zeru, a korzystanie z zasobów było oszczędne.

Udoskonalenia w działalności budowlanej i robotach budowlanych otwierają nowe możliwości dla przedsiębiorców, w szczególności dla MŚP, ponieważ potrzebne działania mogą zależeć od warunków lokalnych i wymagać indywidualnych rozwiązań. Jak wspomniano już w Planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy, Komisja przedstawi w 2013 r. komunikat dotyczący zrównoważonego budownictwa, w którym określi w dokładniejszy i szerszy sposób działania na rzecz wsparcia efektywnego gospodarowania zasobami w branży.

Dla lepszego zrozumienia i upowszechnienia koncepcji budownictwa zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju konieczne będzie opracowanie zharmonizowanych wskaźników, kodeksów i metod oceny efektywności środowiskowej w odniesieniu do wyrobów, procesów i prac budowlanych. Powinny one zapewnić spójną i wzajemnie uznawaną interpretację wyników i utrzymanie właściwego funkcjonowania wewnętrznego rynku wyrobów i usług budowlanych.

Komisja zaproponuje koncepcje wzajemnego uznawania lub harmonizacji różnych istniejących metod oceny, również w celu zapewnienia ich większej operacyjności i przystępności dla przedsiębiorstw budowlanych, branży ubezpieczeniowej i inwestorów. Inicjatywa ta będzie opierać się na istniejących platformach, takich jak sieć Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego dla branży budowlanej (CEN Construction Sector Network), przewodnikach, np. przewodniku WCB „Life Cycle Thinking and Assessment” („Myślenie w kategoriach cyklu życia i jego ocena”) oraz europejskich projektach badawczych takich jak SuperBuildings i Open House.

Praca ta będzie się ponadto przyczyniać do rozwoju bardziej systematycznego podejścia do oceny wymiaru zrównoważenia projektów, które mają być finansowane przez programy

---

²¹ COM(2012) 131 wersja ostateczna.

²² COM (2011) 571 wersja ostateczna.

wsparcia publicznego, w tym ogólnounijnych modeli analizy kosztów i korzyści. Projekty pilotażowe opracowywane w ramach zielonych zamówień publicznych i polityki regionalnej dałyby instytucjom planującym i zamawiającym odpowiednie narzędzia, w szczególności w odniesieniu do renowacji istniejących budynków i udoskonalania infrastruktury transportowej.

W ramach konsultacji publicznych przedstawiciele branży zgłaszali, że niektóre projekty budowlane mogą napotykać trudności spowodowane krajowym procesem zatwierdzania, np. opóźnienia ze względu na sprzeciw opinii publicznej, kwestie wyłączenia i potrzebę uzyskania różnych zezwoleń, w tym tych dotyczących ochrony środowiska. Kwestie te zostały poruszone w kontekście trwającego przeglądu dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko²³, który ma na celu między innymi uproszczenie i usprawnienie obowiązujących procedur i będzie przez to mieć pozytywny wpływ w tym zakresie, gdyż ocena oddziaływania na środowisko stanowi element procesu udzielania zezwolenia. Większość przeszkód wynika z różnych przepisów krajowych i procedur administracyjnych regulujących udzielanie zezwoleń. Może to utrudnić tworzenie równych warunków działania oraz rozpowszechnianie technologii środowiskowych. Jakkolwiek uznaje się, że przepisy krajowe często obejmują dziedziny należące do zakresu wyłącznej kompetencji państw członkowskich (np. kwestie własnościowe), Komisja będzie zachęcać do wymiany informacji i promowania najlepszych praktyk, np. poprzez dobrowolne przyjmowanie kodeksów postępowania dotyczących takich kwestii, jak czas trwania i etapy procesu udzielania zezwoleń lub ustanowienie procedury arbitrażu między organami administracji.

Wreszcie cel przewidujący ponowne wykorzystywanie, recykling lub odzyskiwanie 70 % odpadów z budowy i rozbiórek do 2020 r. zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie odpadów otwiera cenne możliwości gospodarcze dla budowy łańcucha wartości. Lepsze i jaśniejsze definicje odpadów, zharmonizowane warunki rejestrowania transportu odpadów i zharmonizowane przepisy dotyczące właściwości wyrobów budowlanych dotyczące wykorzystania materiałów, ich trwałości i zgodności z zasadami ochrony środowiska mogłyby być korzystne dla przemysłu.

Komisja:

- przedstawi inicjatywy mające na celu poprawę wzajemnego uznawania efektywności środowiskowej oraz metod oceny ryzyka, w szczególności w kontekście unijnej działalności normalizacyjnej i systemów ubezpieczeń;
- będzie wspierać rozwój ogólnounijnego modelu kosztów i korzyści w cyklu życia dla zielonych zamówień publicznych oraz zasad zrównoważonego rozwoju w polityce regionalnej;
- zajmie się problemem utrudnień wynikających z przepisów krajowych regulujących proces zatwierdzania dużych projektów budowlanych w celu zidentyfikowania dobrych praktyk mogących usprawnić procedury (np. kodeksy postępowania w procesie udzielania zezwoleń, procedura arbitrażowa pomiędzy administracjami);
- opracuje zharmonizowane zasady dotyczące deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do zrównoważonego wykorzystywania

²³ Dyrektywa 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (z późniejszymi zmianami)

zasobów naturalnych w kontekście rozporządzenia dotyczącego wyrobów budowlanych.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- oceny działania różnych podsektorów budownictwa pod kątem konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym.

3.4 Wzmocnienie wewnętrznego rynku w branży budowlanej

Branża budowlana podlega licznym regulacjom na wielu poziomach (np. na poziomie produktów, robót budowlanych, kwalifikacji zawodowych, bezpieczeństwa i higieny pracy, wpływu na środowisko); wiele z tych aspektów należy do zakresu kompetencji państw członkowskich. Dla zapewnienia lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów i usług budowlanych ważne jest, aby ramy prawne były maksymalnie jasne i przewidywalne oraz aby koszty administracyjne były proporcjonalne w stosunku do realizowanych celów.

Będzie to wymagać bardziej systematycznej analizy różnych podejść regulacyjnych i przepisów administracyjnych dotyczących wdrożenia prawodawstwa UE dotyczącego branży budowlanej. Analiza ta wykaże, w jaki sposób różne akty prawne UE oddziałują wzajemnie na szczeblu europejskim i krajowym oraz czy potrzebne jest doprecyzowanie lub dodatkowe środki służące zmniejszeniu obciążeń administracyjnych podmiotów gospodarczych i poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego w branży. W odniesieniu do usług transgranicznych przeprowadzono w latach 2011-2012 „kontrolę skuteczności”, w toku których oceniono wzajemny wpływ różnych aktów prawnych UE mających znaczenie dla przedsiębiorstw budowlanych, wykryto pewne nieprawidłowości w stosowaniu unijnych przepisów oraz ustalono, jakich doprecyzowań należy dokonać i jakie nowe środki wprowadzić. Wynikiem tego będą zalecenia w celu przyspieszenia procesu wzajemnego zbliżania różnych krajowych i regionalnych podejść regulacyjnych.

Proces ten mogłyby ułatwić eurokody. Stanowią one zestaw norm projektowania i najbardziej aktualnych kodeksów postępowania dotyczących wszystkich głównych materiałów budowlanych, wszystkich istotnych dziedzin inżynierii budowlanej oraz szerokiej gamy rodzajów konstrukcji i produktów. Jest to narzędzie elastyczne, ponieważ każdy kraj ma możliwość dostosowania eurokodów do własnych warunków oraz wyników oceny ryzyka pod względem klimatu, zagrożenia sejsmicznego, tradycji, itp. Komisja gorąco zachęca państwa członkowskie UE do stosowania eurokodów jako krajowych kodeksów projektowania²⁴, tak by zapewnić odporność budynków na klęski i katastrofy.

Działania w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji, takie jak portal internetowy BUILD UP²⁵, mogą również wspierać wdrażanie prawodawstwa oraz wykorzystywanie nowych rozwiązań rynkowych.

Komisja:

- przeprowadzi tzw. „kontrolę sprawności” prawodawstwa UE w celu wykrycia nadmiernych obciążeń administracyjnych, pokrywania się zakresów przepisów, luk,

²⁴ Zalecenie Komisji 2003/887/WE z dnia 11 grudnia 2003 r.

²⁵ www.buildup.eu.

niespójności i przestarzałych środków;

- w ramach działań następczych związanych z komunikatem w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej „Partnerstwo na rzecz nowego wzrostu w dziedzinie usług”²⁶ skoncentruje się na budownictwie jako na jednym z obszarów priorytetowych;
- przedstawi sprawozdanie z wdrażania eurokodów w państwach członkowskich w odpowiedzi na zalecenie Komisji 2003/887/WE; na podstawie wyników tego sprawozdania przedstawi następnie propozycje działań w celu ulepszenia lub, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania eurokodów w zamówieniach publicznych oraz innych instrumentach, takich jak krajowe oceny ryzyka i plany zarządzania.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- opracowania skutecznych narzędzi nadzoru rynku w odniesieniu do wdrażania prawodawstwa europejskiego w ramach stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

3.5 Wspieranie pozycji konkurencyjnej unijnych przedsiębiorstw budowlanych na rynkach światowych

Od 2006 r., w ramach prowadzonych międzynarodowych negocjacji handlowych, UE w coraz większym stopniu stara się uzyskiwać ambitne zobowiązania ze strony innych partnerów handlowych w zakresie dostępu do rynku w kontekście handlu usługami i zamówień publicznych, zwłaszcza w dziedzinie robót budowlanych. Jednym z najnowszych osiągnięć jest otwarcie dostępu do umów koncesyjnych w Korei dla dostawców z UE, przewidziane w umowie o wolnym handlu między UE a Koreą.

Specjalistyczne fora międzykontynentalne z Afryką i Ameryką Łacińską w zakresie budownictwa zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju mogłyby doprowadzić do modyfikacji zamówień publicznych na tych rynkach w kierunku uwzględniania kryteriów jakości funkcjonowania, zrównoważonego rozwoju i efektywności kosztowej.

Partnerstwo UE i Afryki na rzecz infrastruktury transportowej²⁷ oferuje możliwości poprawy połączeń transkontynentalnych i stworzenia bardziej niezawodnego i bezpiecznego systemu transportu.

Jeśli chodzi o finansowanie infrastruktury, realizacja odpowiednich środków mogłaby ponadto być wspierana przez różne unijne instrumenty finansowe i fundusze współpracy.

W ramach inicjatywy UE „Małe przedsiębiorstwo, wielki świat” mali wyspecjalizowani przedsiębiorcy budowlani otrzymają odpowiednie informacje, doradztwo i pomoc w uzyskiwaniu dostępu do międzynarodowych rynków i szukaniu potencjalnych partnerów handlowych. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) również ułatwia opracowywanie nowych modeli biznesowych dla MŚP, w szczególności w zakresie umiędzynarodowienia działalności.

²⁶ COM(2012) 261 wersja ostateczna

²⁷ COM (2009) 301 wersja ostateczna.

Istnieje znaczne zainteresowanie wykorzystywaniem eurokodów EN poza UE ze strony państw, które chcą zastąpić lub uaktualnić swoje normy krajowe w oparciu o zaawansowane technicznie kodeksy lub które są zainteresowane prowadzeniem handlu z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i EFTA. Znaczne postępy w tym względzie poczyniono w ramach dialogu regulacyjnego UE–Rosja.

Komisja:

- zaproponowała inicjatywę legislacyjną²⁸ w celu zapewnienia otwarcia rynków zamówień w państwach trzecich i równych reguł gry dla przedsiębiorstw UE i ich zagranicznych konkurentów;
- będzie w dalszym ciągu nalegać na zagwarantowanie przez państwa partnerskie uczestniczące w negocjacjach handlowych ambitnych zobowiązań w zakresie dostępu do rynków, zarówno handlowych, jak i zamówień publicznych;
- będzie współpracować z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym na rzecz zwiększenia możliwości stosowania instrumentów finansowych UE w celu wsparcia powiązań transkontynentalnych;
- zapewni wsparcie finansowe pomocy technicznej, aby ułatwić małym wyspecjalizowanym przedsiębiorcom budowlanym umiędzynarodowienie działalności;
- będzie rozwijać współpracę z krajami trzecimi, szczególnie w Afryce i Ameryce Łacińskiej, ale również w kontekście dialogu regulacyjnego pomiędzy UE a Rosją, polityki sąsiedztwa UE i partnerstwa eurośródziemnomorskiego, w zakresie zrównoważonego budownictwa w dziedzinie zamówień publicznych, w szczególności poprzez zachęcanie tych partnerów do wykorzystania eurokodów jako narzędzia wdrażania ich przepisów budowlanych.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- podjęcia szybkich kroków w celu przyjęcia proponowanego nowego rozporządzenia²⁹ w sprawie dostępu towarów i usług z krajów trzecich do wewnętrznego rynku zamówień publicznych w UE, a także procedur wspierania negocjacji w sprawie dostępu towarów i usług z UE do rynków zamówień publicznych krajów trzecich.

4. WDROŻENIE STRATEGII I ZARZĄDZANIE NIĄ

Do niniejszego komunikatu dołączony jest plan działań określający szczegółowo oczekiwane wyniki poszczególnych zaleceń, podział kompetencji pomiędzy Komisję Europejską, państwa członkowskie i organizacje branżowe oraz harmonogram realizacji strategii.

Wdrożenie strategii wymaga usprawnienia i koordynacji wielu aktualnie realizowanych inicjatyw na poziomie unijnym, krajowym i sektorowym, aby zapewnić większą synergię i

²⁸ COM (2012) 124 wersja ostateczna.

²⁹ Ibid.

zmaksymalizować ich rezultaty w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Podstawą powinna być struktura zarządzania łącząca koordynację i monitorowanie z perspektywy zarówno tematycznej, jak i strategicznej, w tym:

- trójstronne forum strategiczne wysokiego szczebla (z udziałem Komisji, państw członkowskich i przedstawicieli branży), które przedstawiałoby uwagi na temat inicjatyw UE mających wpływ na budownictwo oraz na temat wdrażania strategii, a następnie wydawałoby zalecenia na temat wszelkich niezbędnych korekt strategii lub podjęcia nowych inicjatyw;
- stworzenie grup tematycznych złożonych z przedstawicieli państw członkowskich oraz reprezentantów branży, zainteresowanych konkretnymi priorytetami strategii. Grupy powinny współdziałać z istniejącymi europejskimi sieciami i projektami i będą nadzorowane przez służby Komisji odpowiedzialne za tematy poruszane przez poszczególne grupy.

Taka struktura pozwoli zarówno na uzyskiwanie strategicznych wytycznych z UE, jak i na oddolne inicjatywy państw członkowskich i podsektorów branży budowlanej. Należy wzmocnić współpracę pomiędzy podsektorami i w obrębie całego łańcucha wartości w celu sprostania globalnym wyzwaniom.

5. WNIOSKI

Biorąc pod uwagę znaczenie branży budowlanej dla PKB i zatrudnienia w UE, jak również jej rolę w realizacji niektórych zasadniczych celów w zakresie klimatu, środowiska naturalnego i energii, konkurencyjność tego sektora jest stałym priorytetem polityki.

Ponadto, szczególnie w czasie kryzysu finansowego i gospodarczego, polityka UE w zakresie zmiany klimatu, efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii, zwłaszcza w kontekście polityki na rzecz trwałego wspierania renowacji budynków, powinna być postrzegana jako szansa ożywienia działalności gospodarczej i zatrudnienia w budownictwie.

W niniejszym komunikacie określono obszary o potencjale rozwojowym dla przedsiębiorstw budowlanych, często w ramach istniejących strategii politycznych i instrumentów. Pełna realizacja tych strategii UE powinna na przykład zachęcić do długoterminowych inwestycji w sieci transeuropejskie, badania i innowacje oraz w zapewnienie lepszych podstaw w zakresie kapitału ludzkiego, co pozwoli na zwiększenie konkurencyjności branży budowlanej zarówno na rynku wewnętrznym UE, jak i na rynkach międzynarodowych. Powinny temu towarzyszyć jasne i spójne ramy prawne i zharmonizowane metody oceny funkcjonowania pod kątem zrównoważonego rozwoju w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania wewnętrznego rynku wyrobów i usług budowlanych.

Powodzenie proponowanej strategii zależy od zaangażowania państw członkowskich i zainteresowanych stron na różnych poziomach:

- trójstronne forum strategiczne wysokiego szczebla powinno mieć wyraźnie określone zadanie – przeprowadzenie krytycznej oceny działania branży budowlanej;
- państwa członkowskie i zainteresowane strony powinny zapewnić odpowiednie powiązania z krajowymi i branżowymi planami w dziedzinie budownictwa;

- państwa członkowskie i zainteresowane strony w branży budowlanej powinny ułatwiać transfer doświadczeń i dobrych praktyk z grup tematycznych, tak by osiągnąć ich operacyjną realizację w przedsiębiorstwach budowlanych;
- wszelkie działania w ramach polityki powinny być monitorowane i oceniane w oparciu o szereg wskaźników.

ZAŁĄCZNIK – PLAN DZIAŁANIA

Działania krótkoterminowe (2012-2014 r.) – odniesienie w sekcjach 3.1.1 i 3.2.1 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Główny podmiot odpowiedzialny	Horyzont czasowy
Analiza różnych unijnych i krajowych instrumentów finansowych wspierających efektywność energetyczną w budynkach	Sprawozdanie Komisji Europejskiej i zalecenia w sprawie wsparcia finansowego na rzecz efektywności energetycznej w budynkach	Dyrektywa 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków / Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii 2011	Komisja Europejska	W toku – zakończenie w 2013 r.
Instrumenty fiskalne i kredytowe na rzecz projektów w zakresie renowacji proporcjonalne do celów w zakresie zrównoważonego rozwoju, jakie mają być osiągnięte	Dokument roboczy służb KE w sprawie wdrażania przez państwa członkowskie środków w zakresie efektywności energetycznej (w tym instrumentów fiskalnych i mechanizmów	Dyrektywa 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych / dyrektywa 2010/31/UE w sprawie	Komisja Europejska	2012-2013 r.

	<p>kredytowych w sektorze budowlanym) na podstawie krajowych planów działania państw członkowskich na rzecz racjonalizacji zużycia energii</p>	<p>charakterystyki energetycznej budynków</p>		
<p>Projekt pilotażowy dotyczący ubezpieczeń i gwarancji wykonania</p>	<p>Wstępne zalecenia dotyczące systemów ubezpieczeń obejmujących gwarancje wykonania przez małych wykonawców robót budowlanych</p>	<p>Nowy projekt pilotażowy ze wsparciem Parlamentu Europejskiego (rozpoczęty w 2012 r.)</p>	<p>Komisja Europejska</p>	<p>2013 r.</p>
<p>Kampania informacyjna na temat nowej dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach</p>	<p>Zwiększenie wiedzy na temat praw wykonawców dotyczących terminów płatności</p>	<p>Dyrektywa 2011/7/EU</p>	<p>Komisja Europejska</p>	<p>2012 r.</p>
<p>Projekt pilotażowy dotyczący szybkiego i skutecznego egzekwowania zaległych należności przez MŚP działające transgranicznie</p>	<p>Zwiększenie świadomości praw wykonawców dotyczących</p>	<p>Dyrektywa 2011/7/EU</p>	<p>Komisja Europejska</p>	<p>2012-2013 r.</p>

	terminów płatności			
Ocena inicjatywy „BUILD UP Skills” w celu jej rozszerzenia na inne kategorie pracowników budownictwa i inne potrzeby w zakresie kwalifikacji	Sprawozdanie z oceny	Program „Inteligentna Energia – Program dla Europy”	Komisja Europejska	2013-2014 r.
Instrumenty inżynierii finansowej i pomoc na rzecz rozwoju projektów remontów o małej skali z umownymi gwarancjami wykonania budowy	Sprawozdanie państw członkowskich na temat instrumentów i mechanizmów finansowych	Fundusze strukturalne	Państwa członkowskie	2012-2014 r.
Uwzględnienie planów działania w ramach „BUILD UP Skills” w priorytetach finansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020	Wykorzystywanie planów działania w ramach „BUILD UP Skills” dzięki finansowaniu z EFS	Polityka energetyczna Polityka regionalna Polityka zatrudnienia	Komisja Europejska państwa członkowskie	2012-2013 r.

Działania średnio- i długoterminowe (2014-2020 r.)

1. Stymulowanie korzystnych warunków inwestycyjnych – odniesienia w sekcji 3.1.2 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Podmioty odpowiedzialne	Horyzont czasowy
Minimalne dostosowanie na poziomie technicznym krajowych procesów udzielania zezwoleń na odcinki transgraniczne TEN	Wspólne specyfikacje techniczne UE	Transeuropejskie sieci transportowe	Komisja Europejska	2014-2016 r.
Zidentyfikowanie luk technologicznych w łańcuchu wartości w branży budowlanej oraz opracowanie planu działania w celu usunięcia tych luk	Konferencja i zalecenia dotyczące priorytetów w zakresie innowacji w budownictwie	Polityka innowacyjności	Komisja Europejska	2013 r.
Wspólne skoordynowane inicjatywy państw członkowskich i podmiotów prywatnych, łączące badania – innowacje – zamówienia publiczne, certyfikację, ubezpieczenia, klastry międzyregionalne itd. w celu przyspieszenia procesu zdobywania nowej wiedzy i technologii na poziomie unijnym i regionalnym	Projekty	Horyzont 2020 COSME Fundusze polityki spójności UE	Państwa członkowskie	2014-2020 r.

2. Poprawa podstaw w zakresie kapitału ludzkiego - odniesienia w sekcji 3.2.2 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Podmioty odpowiedzialne	Horyzont czasowy

Inicjatywy w ramach dialogu społecznego UE zmierzające do dostosowania kształcenia i szkolenia zawodowego do przyszłych potrzeb w zakresie kwalifikacji w budownictwie, określania podstawowych wymogów w zakresie umiejętności w poszczególnych sektorach oraz ułatwiania wzajemnego uznawania kwalifikacji	Badanie w celu stworzenia platformy informacyjnej	Dialog społeczny UE	Komisja Europejska	2012-2014 r.
Utworzenie rady sektorowej UE ds. umiejętności w zakresie budownictwa w celu rozwoju inicjatyw w dziedzinie efektywnego gospodarowania energią i zasobami w budynkach, zdrowia i bezpieczeństwa, norm jakościowych, praktyk, wspólnego zarządzania funduszami przez partnerów społecznych itp.	Rada sektorowa UE ds. umiejętności	Dialog społeczny UE	Komisja Europejska	2013-2016 r.
Sojusz na rzecz umiejętności sektorowych UE w zrównoważonym budownictwie	Partnerstwa mające na celu innowacyjne tworzenie odpowiednio dostosowanych programów nauczania lub kwalifikacji uzyskiwanych w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego	Inicjatywa „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”	Komisja Europejska	2013-2016 r.
Szybkie działanie w celu przyjęcia proponowanej dyrektywy w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników	Przyjęcie nowej dyrektywy UE	Dyrektywa 96/71	Rada i Parlament Europejski	2012-2014 r.
Partnerstwa na rzecz systemów kształcenia i szkolenia zawodowego na poziomie krajowym i regionalnym w celu zaspokojenia bieżących i nowo pojawiających się potrzeb branży budowlanej, w szczególności w dziedzinie ICT	Ukierunkowane partnerstwa w dziedzinie kształcenia i	Krajowe polityki w dziedzinie kształcenia i szkolenia	Organizacje branżowe	2013-2016 r.

	szkolenia zawodowego	zawodowego		
Kampanie zwiększające atrakcyjność branży budowlanej w celu przyciągnięcia talentów	Kampanie informacyjne		Organizacje branżowe	2012-2020 r.

3. Poprawa w zakresie efektywnego wykorzystania zasobów, efektywności środowiskowej i możliwości biznesowych - odniesienia w sekcji 3.3 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Podmioty odpowiedzialne	Horyzont czasowy
Wzajemne uznawanie metod oceny parametrów ekologicznych budynków ³⁰	Unijny system oceny oddziaływania budynków na środowisko i specyfikacje techniczne UE	Polityka UE dot. efektywnego gospodarowania zasobami oraz polityka UE w dziedzinie normalizacji	Komisja Europejska	2014-2016 r.
Wzajemne uznawanie metod oceny ryzyka z uwzględnieniem efektów działalności środowiskowej, w szczególności w kontekście unijnej działalności normalizacyjnej i systemów ubezpieczeniowych	Specyfikacje techniczne UE	Polityka normalizacyjna UE	Komisja Europejska	2014-2018 r.
Ogólnounijna metodyka obliczania kosztów cyklu życia (Life Cycle Costs, LCC) w	Wytyczne UE dotyczące	Zielone zamówienia	Komisja	2014-2016 r.

³⁰ Bardziej szczegółowy opis działania znajdzie się w komunikacie w sprawie projektowania budynków zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w 2013 r.

odniesieniu do budynków na rzecz zielonych zamówień publicznych ³¹	obliczania kosztów cyklu życia w dziedzinie zamówień publicznych	publiczne	Europejska	
Zwiększenie skali stosowania zielonych zamówień publicznych w polityce regionalnej w nadchodzącym okresie programowania ³²	Dalsze promowanie kryteriów zielonych zamówień publicznych związanych z budownictwem w projektach finansowanych przez UE	Polityka regionalna	Komisja Europejska	2014-2020 r.
Ocena przeszkód wynikających z krajowego prawodawstwa w zakresie procesów wydawania zezwoleń na duże projekty budowlane	Wnioski operacyjne z przeglądu dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko Wytoczne dotyczące usprawnienia procedur oceny oddziaływania na	Ocena oddziaływania na środowisko i krajowe procesy wydawania zezwoleń	Komisja Europejska	2013-2016 r.

³¹ Bardziej szczegółowy opis działania znajdzie się w komunikacie w sprawie projektowania budynków zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w 2013 r.

³² Bardziej szczegółowy opis działania znajdzie się w komunikacie w sprawie projektowania budynków zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w 2013 r.

	środowisko projektów z zakresu infrastruktury energetycznej, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania			
Zharmonizowane zasady dotyczące deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do zrównoważonego wykorzystywania zasobów ³³	Zharmonizowane przepisy UE oraz zaktualizowane i zharmonizowane normy europejskie	ENTR / Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych	Komisja Europejska	2013-2018 r.
Ocena działania podsektorów budownictwa pod kątem konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym	Sprawozdania	Krajowe polityki w dziedzinie budownictwa	Państwa członkowskie	

4. Wzmocnienie wewnętrznego rynku w branży budowlanej - odniesienia w sekcji 3.4 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Główny podmiot odpowiedzialny	Horyzont czasowy
------------------	--------------	----------------------------	--------------------------------------	-------------------------

³³ Bardziej szczegółowy opis działania znajdzie się w komunikacie w sprawie projektowania budynków zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w 2013 r.

„Kontrole sprawności” prawodawstwa UE w celu wykrycia nadmiernych obciążeń administracyjnych, zbiegu przepisów, luk, niespójności i przestarzałych środków	Sprawozdania z oceny i zalecenia dotyczące prawodawstwa UE	Inteligentne regulacje	Komisja Europejska	2013-2015 r.
Przeгляд wdrażania eurokodów w państwach członkowskich i propozycje środków w zakresie egzekwowania użycia eurokodów w zamówieniach publicznych oraz inne instrumenty, takie jak krajowe oceny ryzyka i plany zarządzania.	Sprawozdanie dotyczące innych kluczowych norm w zakresie projektów budowlanych i ewentualne zlecenie normalizacyjne	Zalecenie KE w sprawie eurokodów 2003/887/WE	Komisja Europejska	2013-2014 r.
Nadzór rynkowy w odniesieniu do wdrażania prawodawstwa europejskiego	Ograniczenie liczby skarg ze strony przemysłu	Rozporządzenie 765/2008/WE	Państwa członkowskie	

5 Wspieranie pozycji konkurencyjnej unijnych przedsiębiorstw budowlanych na rynkach światowych - odniesienia w sekcji 3.5 komunikatu

Działania	Wynik	Kontekst polityczny	Główny podmiot odpowiedzialny	Horyzont czasowy
Negocjacje zobowiązań handlowych dotyczących dostępu do rynków handlowych i rynków zamówień publicznych państw trzecich	Umowy handlowe gwarantujące dostęp do rynku produktom i usługom	Polityka handlowa UE	Komisja Europejska	W toku

	budowlanym			
Zwiększenie możliwości w zakresie stosowania unijnych instrumentów finansowych, np. pochodzących z Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w celu wsparcia połączeń transkontynentalnych	Ukierunkowane informacje na temat stosowania instrumentów finansowych UE	Np. partnerstwo UE-Afryka na rzecz infrastruktury transportowej	Komisja Europejska	2013-2016 r.
Wsparcie finansowe pomocy technicznej na rzecz umiędzynarodowienia działalności małych wyspecjalizowanych przedsiębiorców budowlanych	Pomoc techniczna dla małych przedsiębiorstw z UE	Komunikat „Małe przedsiębiorstwo, wielki świat”	Komisja Europejska	2012-2015 r.
Rozwój współpracy z Afryką, Ameryką Łacińską, Rosją i krajami sąsiadującymi w zakresie zrównoważonego budownictwa w zamówieniach publicznych	Forum międzynarodowe	Dialog zagraniczny i regulacyjny UE	Komisja Europejska	2013-2015 r.
Podjęcie szybkich kroków w celu przyjęcia proponowanego nowego rozporządzenia w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku zamówień publicznych w UE, a także procedur wspierania negocjacji w sprawie dostępu towarów i usług z UE do rynków zamówień publicznych państw trzecich	Przyjęcie rozporządzenia UE	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wzajemności w dostępie do rynku	Państwa członkowskie	2012-2014 r.